

Willy-Kent Birgeron, 56 år

Med släpande steg tar sig Willy-Kent genom loftgången fram till sin port. Stegen släpar dels för att han faktiskt börjar bli lite gammal och dels för att han inte är riktigt nöjd. Han mumlar för sig själv medan han steg för steg tänker igenom curlingmatchen. Han hade kanske kunnat göra bättre ifrån sig, men han kände att hans händer darrade mer än vanligt under matchen. Han vet att han inte är någon tävlingsman, att han inte klarar situationer när det är han som skall lägga den sista stenen i boet. Ändå insisterade hans lagkamrater att just han skulle göra den avgörande poängen, och han misslyckades. Han knackar lite försiktigt på dörren, mest för att inte skrämma sin fru Ingrid, vrider om nyckeln och stiger in. Medan han hänger av sig sin postuniform på mässingskroken kommer han ungdomskärlek emot honom med en varm kopp the.

- Så bedrövad du ser ut, säger hon med sitt varma leende.

Willy-Kent ler tillbaka och känner att curlingmatchen inte längre betyder så mycket. När man varit gifta så länge som Ingrid och Willy-Kent behöver man inte säga så mycket till varandra, han vet att hon förstår att de just förlorat. Förmodligen förstår hon också att Willy-Kent är orsaken till förlusten. Ingrid går fram och sänker ljudet på radion och sätter sig i soffan med händerna i knät. Hon ser allvarligt på honom.

- Du fyller 57 till våren, Willy.

- Ja...du förstår, jag kan inte sluta nu, jag skulle inte stå ut med ett skrivbordsjobb fram till pensionen.

- Jag är bara orolig för min dig älskade, man måste låta yngre generationer bli hjältar någon gång också. Du har gjort tillräckligt med gott. Postens Särskilda Insatsstyrka får mer och mer svårare uppdrag. Jag ser hur det tär på dig.

- Jo, ja, det är sant, vi går mot bittra tider, inget är som det var förr.

- Du minns säkert den där kampanjen för några år sedan där det var någon på P.S.I. som ville att det skulle bli obligatoriskt med tjänstevapen för er. Tänk om det blivit verklighet.

- Ja det var väl välsignad tur att jag, Konstantin och Torsten fanns där och kunde motarbeta det förskräckliga förslaget. Vad skulle folk ha trott om de fick sina brev skickade med väpnade brevbärare. Det skulle blivit totalt kaos....

Ingrid märker att hon berört ett ämne som just nu är alldeles för känsligt att prata om. Hennes make har alldeles för mycket yrkesstolthet för att diskutera en eventuell pension. Hon byter ämne när hon ser sin man bekymrat klia sig i hårbotten.

- Hur mår dina kollegor nu för tiden?

- Jo...ja, Konstantin är väl som vanligt. Han kommer aldrig att komma över Marias död. Han vill inte prata om det, han fortsätter att ha sin mörka och cyniska inställning till livet. Men, men, men vi förstår nog alla vad som ligger bakom och han går aldrig till personangrepp. Det är liksom som om det behövs en cyniker i alla grupper för att skapa balans liksom...

- Han den nye killen, tror du han förstår också?

- Du menar Urban, ja..jo det gör han. Han är mycket duktig. Han kan nog ana. Han är alltid så artig och belevad, som en prins ungefär.

- Har Torsten lyckats behålla hänglobelien du gav honom?

- Nja..ja, jo jag vet inte riktigt. Du vet hur han är, alltid lika rolig. Ärligt talat så tror jag att den dog redan första veckan. Men Torsten frågar de mest underliga frågor, vad han skall göra om blommorna blivit röda istället för blå och vilket språk som är bäst att tala till sina växter på. Han är en rolig prick. Han påstår att hans farfars fars kusin var trädgårdsmästare vid det Katalonska hovet.

Ingrid skrattar och viker ihop filten, stoppar stickningen i korgen och går ut badrummet för att förbereda sig för natten.

Allmänt

Willy-Kent är 56 år gammal och gift med Ingrid. De har ett barn, dottern Bea, tillsammans. Hon har nu flyttat hemifrån. Han har jobbat inom posten i snart 20 år och på Postens Särskilda Insatsstyrka i 15. Han har stor erfarenhet av såväl

posthanteringsblanketter samt utlämning. Han är en sävlig, förnumstig och lugn person. Han klarar dock inte pressade situationer allt för bra, speciellt inte nu på äldre dar. Han fungerar som ledare i arbetslagen mycket på grund av sin unika förmåga att ta personer.

Under sin tid inom PSI så har han alltid jobbat tillsammans med Konstantin som han nu räknar som en av sina närmaste vänner. Torsten Garbanzo är en hetlevrad pajas som brukar ta över om situationerna blir obehagliga och jobbiga. Hans lösningar kan vara något okonventionella ibland och Willy-Kent är rädd för att han inte riktigt skulle hänga med om Torstens lösningsförslag alltid skulle gå igenom. Urban Uëxkull har varit med gruppen snart i ett år och sköter sig mycket väl.

Willy-Kent har gröna fingrar och kan få vilket ynkligt skott som helst att slå rot.

Postens Särskilda Insatsstyrka

Postens Särskilda Insatsstyrka, förkortat P.S.I., kallas in när ett brev eller paket är ovanligt svårpostat eller -levererat. P.S.I. har rykte om sig (till skillnad från den vanliga postgången) att alltid levera sina brev i tid och till rätt plats. De är specialutbildade i att klara av kniviga situationer. De jobbar alltid under tidspress och tvingas därför att färdas genom staden på vad som finns närmast till hands. Den speciella P.S.I-legitimationen möjliggör för dem att gratis följa med på alla fordon som ägs av de tre maktsfärerna kyrka, stat och marknad. Folk ser i allmänhet upp till P.S.I och bemöter dem vänligt och hjälpsamt. Det sägs att P.S.I är en av de enda välfungerande enheterna i den dystopiska verkligheten och kanske beror detta på att en P.S.I.:are oftast har en hög arbetsmoral och yrkesstolthet. Brevet skall alltid komma fram i tid. Rent byråkratiskt gäller även många specialparagrafer för P.S.I.:are så att de smärtfritt skall kunna ta sig fram i samhället. När de jäktat tar sig igenom en folkmassa med sina stryktåliga grönblå uniformer med läckra mässingsknappar och läderhuvor så flyttar folk på sig och kanske rentav applåderar. Men P.S.I. har naturligtvis även de fiender men dessa skall vi inte tala om nu.

Talanger

Rumsuppfattning	5	Dyst	-2	Syn	OK
Logik	7			Hörsel	OK
Språk	4			Känsel	Under medel
Personlighet	3			Lukt	OK
Fysik	5			Smak	OK
Musikalitet	3				

Färdigheter

Blankettkunskap - stat (post)	8
Blankettkunskap - marknad	7
Blankettkunskap - kyrka	7
Lokalkännedom	6
Uppmärksamhet	5
Curling	5
Etikett - överklass	3
Etikett - medelklass	6
Etikett - underklass	4
Krukväxthantering	6
Botanik	4

Urban Uëxkull, 24 år

Efter att Urban lämnat omklädningsrummet bestämmer han sig för att ta en annorlunda väg hem. Istället för att ta hissen ned och fortsätta med linbanan hem till sin lilla etta, så går han en kilometer längs med gångvägen som med stålrör är fastsvetsad på den enorma idrottsskrapan. Han hinner precis med den sista zeppelinaren för persontransport till de högre våningarna.

- Nej, men är det inte unge herr Uëxkull, säger lufskeppskonduktören. Det var inte igår!

- Nej...det var inte igår, säger Urban.

Han betalar det hutlöst dyra biljettpriset och sätter sig på en fönsterplats. Han tar emot den kopp kaffe som ingår i biljettpriset. Kaffet smakar uruselt. Typiskt att överklasskaffe skall vara så svagt. Ju längre ned man kommer desto mustigare och godare blir kaffet.

Han kände att han var tvungen att åka upp ovanför staden. Se ned på där han bor nu, se på det som förut var hans hem. Han har egentligen inte tänkt stiga av någonstans utan bara sitta kvar tills zeppelinaren återvänder till idrottsskrapan. Luftskeppet stiger i höjd, svänger åt vänster och avviker där från de ordinarie zeppelinarfärdlederna för att kryssa in mellan topparna på stadens vackraste och lyxigaste takvåningar. Urban ser ut igenom det runda luftskeppsförnstret in i takvåningarna. Kristallkronornas ljus faller över frackar och balklänningar. Det skålas i champagne, någon håller tal. Urban ryser. Sådan falsk stolthet, tänker han. Inte är de stolta över något de gjort eller presterat utan bara över hur många meter de råkat bli födda över marken. Han önskar att han kunde ha lämnat sin adelstitel helt bakom sig när han bestämde sig för att bli postman. På postakademin hade han inte blivit behandlad på samma sätt som alla andra. Samma problem som vanligt. De stirrar sig blinda på det där förhatliga "von" istället för att se vad man egentligen presterar.

Han kunde inte beskriva den enorma lycka som det innebar att helt bryta med sin familj. Att få ett jobb på Postens Särskilda Instatsstyrka och att dessutom hamna i ett sådant bra arbetslag. Dels är det Willy-Kent, den äldste, som Urban utan att blinka skulle utnämna till farfar till sina barn om han skulle få några. Sedan har vi Konstantin som är precis en sådan sur och cynisk man som av någon anledning får en att bli på gott humör. Man förstår att det är hans enda sätt att överleva. Och så sist men inte minst galenpannan Totte som fungerar som motpol till Konstantin med sin nästan överdrivna optimism och ironi. Den fantastiska stämningen i gruppen, den avskalade rättframheten utan massa hyckleri, får honom att längta till jobbet varje dag. Han känner en plötslig lust att stiga av luftskeppet, rusa in på balen och hålla ett långt tal om människokärlek, ödmjukhet och sann stolthet! Men nej, det skulle vara helt vansinnigt.

Zeppelinaren återvänder till slut tillbaka till idrottsskrapan. Han tar farväl av den smått förbryllade konduktören. Trots att klockan är strax efter tolvslaget så bestämmer han sig för att titta in hos sin flickvän, Miriam. Han vet att han snart inte kan vänta längre med att säga till henne att han i själva verket inte är Urban på Postens Särskilda Instatsstyrka utan den unge herr Urban von Uëxkull. En sida av honom är fortfarande rädd att hon kommer att förändras som alla hans tidigare flickvänner när de fått veta men något annat inom honom säger honom att hon kommer att förstå, att hon kommer att fortsätta att älska honom på samma sätt.

Allmänt

Urban (von) Uëxkull är 24 år gammal och bor, än så länge, ensam i en etta i ett medelklasskvarter. Som framgår av texten ovan så kommer Urban von Uëxkull från en mycket rik och adlig familj. Han stod inte ut med överklassfasonerna och bestämde sig för några år sedan för att lämna sin familj. Skandalen var ett faktum. Han skulle som ende son tagit över faderns tillgångar men han valde hellre att skaffa sig ett riktigt jobb. Han sökte in på postakademin där han med ambitiöst arbete lyckades skaffa sig de toppbetyg som gjorde det möjligt att söka jobb på PSI. Han har

jobbat på PSI i snart ett år och stor trivs. Han ser sina arbetskamrater som sin nya familj.

Willy-Kent som är äldst har en mycket stor erfarenhet när det gäller blankettifyllande, Konstantin kan praktiskt taget alla tidtabeller och resrutter utantill och kommer alltid med unika förslag på resevägar. Torsten kan få de mest hårda tjänstemän att spricka upp i ett leende med sina underfundigheter. Urban försöker ibland medla mellan de två äldre grupplemmarna och Torsten när denne väljer att lösa problem på minst sagt okonventionella sätt. Urban ägnar arbetsdagarna att anteckna och iakttaga sina arbetskamraters unika förmågor. Hans nyblivna flickvän Miriam vet ännu inte om hans adliga ursprung och han oroar sig oerhört över att det skall bli upptäckt.

Postens Särskilda Insatsstyrka

Postens Särskilda Insatsstyrka, förkortat P.S.I., kallas in när ett brev eller paket är ovanligt svårpostat eller -levererat. P.S.I. har rykte om sig (till skillnad från den vanliga postgången) att alltid levera sina brev i tid och till rätt plats. De är specialutbildade i att klara av kniviga situationer. De jobbar alltid under tidspress och tvingas därför att färdas genom staden på vad som finns närmast till hands. Den särskilda P.S.I-legitimationen möjliggör för dem att gratis följa med på alla fordon som ägs av de tre maktsfärerna kyrka, stat och marknad. Folk ser i allmänhet upp till P.S.I och bemöter dem vänligt och hjälpsamt. Det sägs att P.S.I är en av de enda väl-fungerande enheterna i den dystopiska verkligheten och kanske beror detta på att en P.S.I.:are oftast har en hög arbetsmoral och yrkesstolthet. Brevet skall alltid komma fram i tid. Rent byråkratiskt gäller även många specialparagrafer för P.S.I.:are så att de smärtfritt skall kunna ta sig fram i samhället. När de jäktat tar sig igenom en folkmassa med sina stryktåliga grönblå uniformer med läckra mässingsknappar och läderhuvor så flyttar folk på sig och kanske rentav applåderar. Men P.S.I. har naturligtvis även de fiender men dessa skall vi inte tala om nu.

Talanger

Rumsuppfattning	3	Dyst +3	Syn	God
Logik	6		Hörsel	God
Språk	7		Känsel	Ypperlig
Personlighet	7		Lukt	Under medel
Fysik	4		Smak	Under medel
Musikalitet	4			

Färdigheter

Blankettkunskap - stat (post)	6
Blankettkunskap - marknad	5
Blankettkunskap - kyrka	6
Lokalkännedom	5
Uppmärksamhet	3
Curling	6
Etikett - överklass	7
Etikett - medelklass	5
Etikett - underklass	5
Vighet	5
Sällskapsdans	4
Kaffekunskap	8

Konstantin M Brando, 51 år

Konstantin tänder lampan. Det är lönlöst att försöka sova. Det är inte curlingförlusten tidigare i kväll som får honom att ligga vaken, det är inte heller det faktum att han inte förnyat sitt anställnings-kontrakt. Det är som vanligt Maria. Trots att det är fyra år sedan nu som cancer tog henne ifrån honom. Orättvisan känner inga gränser. Han har länge funderat på att slänga bilderna på henne men det är något inom honom som hindrar honom.

Efter sjukskrivningen hade det visserligen känts bra att komma tillbaka till jobbet. Han vet att han och hans grupp sköter sitt jobb bättre än de flesta på Postens Särskilda Insatsstyrka. Jobbet är det enda han har kvar. Ändå har han inte förnyat anställningen. Han vet inte riktigt varför. Det är som om han väntade på att någon annan skulle göra det. Han orkar inte ta tag i det själv. Dagen efter imorgon är den sista dagen. Willy-Kent och Konstantin har jobbat i säkert 15 år tillsammans. Willy-Kent skulle säkert också sluta om han fick reda på att han tänkte hoppa av. Willy-Kent fanns alltid där för honom precis när Maria hade gått bort. Torsten gör alltid sitt bästa för att muntra upp Konstantin även om han vet att inte riktigt hade de hade samma humor. Den nye unge mannen som för ett halvår sedan blev placerad i deras grupp verkar se upp till honom en hel del. Urban Uëxkull heter han visst. Urban har glömt att nämna att han egentligen är en von Uëxkull. Konstantin bryr sig inte nämnvärt. Han förstår att Urban inte vill att det skall komma ut. Folk har en så underlig inställning till adliga. Totte skulle nog aldrig ha kommit så långt i sin släktforskning om det inte varit för Konstantin. Konstantins förlutna som brevcensur gav honom tillgång till arkiv som få tillåts se. Uppgifter från gammal brevcensur ledde Torsten "av Garbanzo" in på rätt spår. Torsten tror naturligtvis att det var hans egen förtjänst, att han hade fyllt i ansökan på ett så klurigt vis att de inte kunde neka honom uppgifterna om hans egen släkt. Men det var Konstantin som ringt ett telefonsamtal till en gammal kollega som sedan beviljade Torstens ansökan. Han tror att Willy-Kent kanske anat att Konstantin haft ett finger med i spelet. Det är så han tycker om att verka. Han har aldrig riktigt klarat att ta beröm. Man behöver inte någon anledning att göra gott, tycker Konstantin.

Det var Maria som fick honom att sluta på på brevcensuren. Hon hade sett något i honom som ingen annan sett. Han var ung då, det var inga problem att byta arbetsplats och Maria hade blivit så stolt när han fått antävlaning på P.S.I. Då hade allt varit så enkelt.

Han tänder en cigarett, tar några bloss och låter den slockna. Han plockar ut blankett 30K. ANSÖKAN OM FÖRLÄNGD ANSTÄLLNING står skrivet överst på blanketten med röda bokstäver. Egentligen hade han tänkt riva den men det är som om någon tar hans hand, fattar pennan och skriver under längst ned i på pappret. Kanske var det Maria, kanske var det hans arbetskamrater: Urban, Torsten och Willy-Kent. De får stå ut med mina cyniska kommentarer och sura inlägg ett år till, tänker Konstantin och släcker lampan.

Allmänt

Konstantin M Brando är 51 år gammal och bor ensam i en tvåa i ett övre medelklasshyreshus. Han har varit djupt deprimerad efter att hustrun Maria dog i cancer. Han sköter visserligen sitt jobb oklanderligt men tvekar om han skall jobba kvar längre. Han har alltid tyckt om vassa kommentarer men sedan Marias bortgång har det gått över i cynism vilket han inte riktigt trivs med själv men inte kan kontrollera. Han har ett hjärta av guld och skulle aldrig gå så långt som till personangrepp. Hans bästa vän är den något äldre arbetskammraten Willy-Kent. De har tillsammans löst hundratals svåra leveranser och samarbetar mycket bra ihop. Arbetsgruppens näst nyaste medlem, Torsten Garbanzo, är Konstantins motsats, humoristisk och socialt begåvad. Detta stör dock inte Konstantin; han ser det som att de kompletterar varandra. Han kan tyvärr vara lite påfrestande i sina taffliga försök att muntra upp Konsatantin, vilka brukar sluta med pinsam tystnad. Hans något galna förslag på lösningar har visat sig inte vara enbart befängda utan har vid ett fåtal tillfällen fått gruppen att klara till synes olösliga uppdrag i tid. Gruppens nyaste medlem är den unge Urban Uëxkull som visat sig mycket lärorik och ambitiös.

Konstantin jobbade tidigare som censor på posten men fann yrket alldeles för nedstämmande och destruktivt och bytte efter ett par år till PSI. En av Konstantins största talanger är hans goda minne. Han har memorerat de flesta tidtabeller för zeppelinare och linbanetransporter. Han har även ett par tunnelbanetidtabeller memorerade.

Konstantins fritidsintresse är fotografi men hans intresse har avtagit avsevärt sedan hustruns död.

Postens Särskilda Insatsstyrka

Postens Särskilda Insatsstyrka, förkortat P.S.I., kallas in när ett brev eller paket är ovanligt svårpostat eller -levererat. P.S.I. har rykte om sig (till skillnad från den vanliga postgången) att alltid levera sina brev i tid och till rätt plats. De är specialutbildade i att klara av kniviga situationer. De jobbar alltid under tidspress och tvingas därför att färdas genom staden på vad som finns närmast till hands. Den speciella P.S.I-legitimationen möjliggör för dem att gratis följa med på alla fordon som ägs av de tre maktsfärerna kyrka, stat och marknad. Folk ser i allmänhet upp till P.S.I och bemöter dem vänligt och hjälpsamt. Det sägs att P.S.I är en av de enda väl-fungerande enheterna i den dystopiska verkligheten och kanske beror detta på att en P.S.I.:are oftast har en hög arbetsmoral och yrkesstolthet. Brevet skall alltid komma fram i tid. Rent byråkratiskt gäller även många specialparagrafer för P.S.I.:are så att de smärtfritt skall kunna ta sig fram i samhället. När de jäktat tar sig igenom en folkmassa med sina stryktåliga grönblå uniformer med läckra mässingsknappar och läderhuvor så flyttar folk på sig och kanske rentav applåderar. Men P.S.I. har naturligtvis även de fiender men dessa skall vi inte tala om nu.

Talanger

Rumsuppfattning	8	Dyst +2	Syn	Mycket bra
Logik	3		Hörsel	Under medel
Språk	5		Känsel	OK
Personlighet	5		Lukt	OK
Fysik	6		Smak	OK
Musikalitet	4			

Färdigheter

Blankettkunskap - stat (post)	7
Blankettkunskap - marknad	6
Blankettkunskap - kyrka	6
Lokalkännedom	9
Uppmärksamhet	4
Curling	6
Etikett - överklass	3
Etikett - medelklass	3
Etikett - underklass	3
Fotografering	5
Snabbläsning	6

Torsten "Totte" Garbanzo, 31 år

Väl hemma hänger Totte upp postens tävlingsuniform på det lilla klädstreet ovanför badkaret. Fördömt! De var så nära att vinna. Han gjorde sitt bästa, de gjorde de andra också men Willy-Kent är inte ung längre. Torsten såg hur han darrade på handen när han skulle lägga den sista och avgörande stenen i boet. Helt omotiverat! Willy-Kent är inte alls så gammal som han själv påstår, och Torsten blir ibland irriterad på Willy-Kents spelade skröplighet. Visserligen hade inte nog inte Torsten själv lyckats utan Willy-Kents lugnande ord när det varit hans tur. Urban hade skött sig förträffligt. Faktum var att Urban hade haft rätt att lägga den sista stenen istället för Willy-Kent men Urbans ibland överdrivna artighet hindrade honom från att göra så. Det är klart, tänker Totte, artighet är väl inget negativt när allt kommer omkring.

Strax har Torsten Garbanzo helt glömt curlingförlusten och börjar förbereda sig för natten. Han visslar godmodigt medan han borstar tänderna. Han sköljer munnen och torkar av spegeln som blivit alldeles prickig. Innan han faller ner sin garderobssäng tar han en titt på släkträdet som han satt upp på väggen. Han har kommit fyra generationer bakåt. Inte hade han väl kunnat ana att hans släkt varit med om så mycket. Han känner sig stolt över sitt sydlänka påbrå, han sträcker på halsen framför spegeln. Plötsligt står han på en tjurfäktningsarena. Han är den store Garbanzo; tjurfäktaren. Tjuren rusar emot honom men han viker undan skynket och utropar ett högt och tydligt OLE! Tjurfäktingen avbryts plötsligt av att Totsten Garbanzos granne högljutt bankar i väggen efter att ha blivit väckt av ett spanskt ord som grannen inte har en aning om vad det betyder. Torsten vänder sig mot väggen där grannen nyss bankat. Han låtsassvär tyst på spanska och gestikulerar vilt mot väggen. Han lugnar snabbt ned sig och faller ned sängen.

Arbetet börjar som vanligt klockan 6:30 och han har hittills inte kommit försent och kommer nog inte att göra det heller. Det slår honom att Konstantin börjat komma försent på sistone. Detta är lite oroväckande. Han skulle vilja kunna uppmuntra honom med något glatt litet upptåg, men han vet att Konstantin inte uppskattar sådant, eller han visar det åtminstone inte. Det finns inga bra skämt för att muntra upp någon vars fru dog i cancer för fyra år sedan. På detta område är Torsten helt maktlös.

Allmänt

Torsten Garbanzo är 31 och har jobbat inom PSI i fem år. Han är ungarl och har haft ett flertal korta förhållanden men har ännu inte funnit den rätta. Hans livliga fantasi och förmåga att på ett okonventionellt sätt lösa problem gör att han perfekt kompletterar de två äldre parterna i arbetsgruppen, åtminstone enligt honom själv. Willy-Kent kan de byråkratiska reglerna runt postleveranser bättre än någon annan han känner och Konstantin kan åtminstone alla traditionella sätt att ta sig fram som insidan av sin egen hand. Torsten tillför, enligt honom själv, det där lilla extra. Han anser sig vara en mycket viktig inspirationskälla för gruppens fjärde och yngsta medlem, Urban Uëxkull. Urban verkar vara lite tystlåten när det gäller sitt förflutna vilket inte Totte alls kan förstå, eftersom ett av hans största intressen är släktforskning. Totte pratar gärna om sina avlidna släktingar och deras bravader och det är förstås inte alltid han håller sig till historien. Torsten kan förutom allt detta också spela fiol.

Postens Särskilda Insatsstyrka

Postens Särskilda Insatsstyrka, förkortat P.S.I., kallas in när ett brev eller paket är ovanligt svårpostat eller -levererat. P.S.I. har rykte om sig (till skillnad från den vanliga postgången) att alltid levera sina brev i tid och till rätt plats. De är specialutbildade i att klara av kniviga situationer. De jobbar alltid under tidspress och tvingas därför att färdas genom staden på vad som finns närmast till hands. Den speciella P.S.I.-legitimationen möjliggör för dem att gratis följa med på alla fordon som ägs av de tre maktsfärerna kyrka, stat och marknad. Folk ser i allmänhet upp till P.S.I och bemöter dem vänligt och hjälpsamt. Det sägs att P.S.I är en av de enda väl-fungerande enheterna i den dystopiska verkligheten och kanske beror detta på att en P.S.I.:are oftast har en hög arbetsmoral och yrkesstolthet. Brevet skall alltid komma fram i tid. Rent byråkratiskt gäller även många specialparagrafer för P.S.I.:are så att

de smärtfritt skall kunna ta sig fram i samhället. När de jäktat tar sig igenom en folkmassa med sina stryktåliga grönblå uniformer med läckra mässingsknappar och läderhuvor så flyttar folk på sig och kanske rentav applåderar. Men P.S.I. har naturligtvis även de fiender men dessa skall vi inte tala om nu.

Talanger

Rumsuppfattning	4	Dyst	-3	Syn	OK
Logik	4			Hörsel	OK
Språk	7			Känsel	OK
Personlighet	6			Lukt	God
Fysik	6			Smak	OK
Musikalitet	7				

Färdigheter

Blankettkunskap - stat (post)	6
Blankettkunskap - marknad	6
Blankettkunskap - kyrka	6
Lokalkännedom	6
Uppmärksamhet	4
Curling	7
Etikett - överklass	3
Etikett - medelklass	5
Etikett - underklass	4
Vighet	6
Släktforskning	6
Spela fiol	5